

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.798 van 18 februari 1999
in de zaak A. 49.748/VII-11.677.**

In zake : Herman VANDERBIEST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. BONTE,
kantoor houdende te WEVELGEM,
Secr. Vanmarckelaan 25

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van WEST-VLAANDEREN.

tussenkomen de partij :

Jacques BIRLOUET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Herman VANDERBIEST op 31 december 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 29 oktober 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, waarbij zijn beroep tegen het besluit van 17 juni 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Wervik, houdende toekenning aan Jacques BIRLOUET van een milieuvergunning voor het uitbreiden van een rundveefokkerij met 19.500 mestkippen, 6.000 liter mazout en 5.000 liter petroleum, gelegen aan de Doornkapellestraat 31 te Wervik, ongegrond verklaard wordt en het besluit van het college van burgemeester en schepenen wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 42.245 van 11 maart 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 25 augustus 1993;

Gelet op de beschikking van 21 september 1993 die de tussenkomst van Jacques BIRLOUET toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 30 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. BONTE, die verschijnt voor de verzoeker, van Adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat Ch. VERHAEGEN die, loco Advocaat J. STIJNS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON,
daartoe gemachtigd bij beslissing van de
Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn
eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke
gegevens van belang zijn :

1.1. Op 27 maart 1992 dient Jacques BIRLOUET bij
het stadsbestuur van Wervik een milieuvergunningsaan-
vraag in voor de uitbreiding van een vergunde rundvee-
houderij met een nieuwe mestkippenstal voor
19.500 dieren, de opslag van 6.000 liter mazout en de
opslag van 5.000 liter petroleum, gelegen in de
Doornkapellestraat nr. 31 te 8940 Wervik.

1.2. Met een besluit van 17 juni 1992 verleent
het college van burgemeester en schepenen van de stad
Wervik de gevraagde vergunning voor een termijn
eindigend op 1 september 2011.

1.3. Op 10 juli 1992 tekent het echtpaar
VANDERBIEST-JOYE, Doornkapellestraat 29 te Wervik, bij
de bestendige deputatie van de provincieraad van
West-Vlaanderen beroep aan tegen voormeld
vergunningsbesluit.

In het beroepsschrift wordt het volgende
uiteengezet :

"Wij verzoeken U de mogelijkheid te onderzoeken of
de inplanting, zoals voorzien bij de aanvraag, van
het bedrijf kan herzien worden, aangezien wij van
mening zijn dat deze te dicht bij onze woning is.
Meer bepaald om de zekere hinder die mag verwacht

worden van dergelijk bedrijf wat niet verantwoord is voor de gezondheid van de omwonenden. Dienaangaande vindt U een medisch attest van Dr. SURMONT.

Derhalve wensen wij dat de maatregelen voorzien door de wet om een groengordel te voorzien ROND het bedrijf wel degelijk wordt toegepast en nageleefd".

1.4. In het kader van de beroepsprocedure worden verschillende adviezen uitgebracht.

a. Het bestuur milieuvergunningen West-Vlaanderen brengt op 21 augustus 1992 een advies uit waarin wordt voorgesteld het beroep gegrond te verklaren.

In dat advies wordt het volgende gesteld :

"-ADVIES VAN HET BESTUUR MILIEUVERGUNNINGEN :

Het gebruikte perceel grenst aan een perceel bebouwd met een woonhuis, en voor de rest aan landbouwgronden.

De omgeving rond de inrichting is met uitzondering van dit ene woonhuis niet bebouwd en heeft een volkomen ruraal karakter. Het woonhuis is eigendom van de indiener van het bezwaarschrift.

De stal zal dienst doen voor 19.500 mestkippen, en ligt op voldoende afstand van geurgevoelige gebieden (>350 m). De stalvloer zal een strooiselvloer zijn. De stalverluchting zal mechanisch met verticale uitstoot gebeuren en met uitlaatopeningen op minder dan 1,5 m boven de nok van het dak en zal niet aangesloten zijn op een filtersysteem. Het strooisel van de stallen zal gestort worden in een nieuwe mestvaalt. De stal zou gebouwd worden achter een bestaande koestal en zal op ca. 40 m gelegen van het vreemde woonhuis. Gezien de aard van het bedrijf zal het stof afkomstig van de kippenstal een nadelig effect hebben op de gezondheid van een asthma patiënt. Wanneer de stal parallel met de perceelsgrens van het perceel 304 gebouwd wordt, dan verdubbelt de afstand tussen stal en vreemde woning tot ca. 75 m.

Bij ongunstige windrichting wordt het stof en de geur grotendeels gebufferd door de koestal alvorens eventueel het woonhuis te bereiken.

BESLUIT :

Gezien de geringe afstand van 40 m tot het woonhuis van de beroepsindiener,

Overwegende dat het stof afkomstig van de mestkuikenstal op dergelijke geringe afstand hinderlijk zal zijn voor de asthma patiënt

Meen ik dat de aanvraag tot de bouw van mestkuikenstal zou dienen geweigerd.

De aanvraag kan enkel als gunstig beschouwd worden, wanneer de bouw parallel geschied met de perceelsgrens van het perceel 304.

Gezien de petroleumopslag als aanhorigheid beschouwd dient te worden van de kippenstal dient deze eveneens geweigerd te worden.

De aanvraag betreffende de opslag van 6000 l mazout kan als gunstig beschouwd worden.

-BESLUIT :

Het beroepenbesluit van het College van Burgemeester en Schepenen dient, om de hierboven aangehaalde redenen als volgt te worden gewijzigd (eventueel nieuwe vergunningstermijn en/of gewijzigde voorwaarden opgeven) :

- betreffende tot de bouw van een kippenstal en de bovengrondse opslag van petroleum dient de aanvraag geweigerd te worden.

- betreffende de opslag van 6000 l mazout verdeeld over een ondergrondse houder van 5000 l en een bovengrondse houder van 1000 l kan de aanvraag worden toegestaan voor een vergunningstermijn tot 1.9.2011 samenlopend met de basisvergunning".

b. De Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert op 25 september 1992 het beroepen besluit te bevestigen mits het wordt aangevuld met een nieuwe bijzondere vergunningsvoorwaarde waarbij wordt opgelegd dat de ventilatielucht van de stal wordt afgeleid naar de muur die het verst verwijderd is van de woning van de beroepsindiener.

1.5. Met het bestreden besluit wordt het beroep ongegrond verklaard en wordt het beroepen besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Wervik bevestigd.

Dit besluit steunt, blijkens de aanhef ervan, op volgende motieven :

"(...)

Overwegende dat de beroeper stelt dat de inplanting van de kippenstal te dicht bij de woning is; dat de hinder niet verantwoord is voor de gezondheid van de omwonenden; dat dit gestaafd wordt met doktersattesten waaruit blijkt dat de zoon asthma bronchiale heeft;

(...)

Gelet op het gedeeltelijk gunstig advies ten aanzien van het ingediende beroep dd 21/08/1992 van het bestuur Milieuvergunningen van de Administratie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting van het Departement van Leefmilieu en Infrastructuur;

Gelet op het stilzwijgend gunstig advies ten aanzien van het ingediende beroep van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van het Departement van Leefmilieu en Infrastructuur;

Gelet op het gedeeltelijk gunstig advies ten aanzien van het ingediende beroep dd. 25/09/1992 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie;

Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied dat volgens de voorschriften van het gewestplan Ieper-Poperinge agrarisch landschappelijk waardevol is;

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de gevraagde inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat uit het onderzoek is gebleken dat noch de klager, noch de zoon aldaar gedomicilieerd is; dat derhalve onvoldoende aangetoond is dat beroeper onoverkomelijke hinder ondervindt van de vergunde inrichting;

Overwegende dat het gunstige advies van het bestuur Milieuvergunningen van de Administratie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting van het Departement van Leefmilieu en Infrastructuur, luidende als volgt :

'gezien de geringe afstand tot het woonhuis van de beroepsindiener en overwegende dat het stof derhalve hinderlijk zal zijn voor de asthmapatiënt dient de kippenstal en de 5000 l petroleum geweigerd'

niet kan in aanmerking worden genomen voor de uitbreiding met 19500 kippen en 5000 l petroleum en wordt weerlegd door bovenvermelde overweging;

Overwegende dat het gedeeltelijk gunstig advies ten aanzien van het ingediende beroep van de Provinciale Milieuvergunningscommissie luidende als volgt :

'overwegende dat door de aard van het bedrijf het stof afkomstig van de kippenstal een nadelig effect hebben op de gezondheid van een asthmapatiënt; dat het terrein een aanzienlijke helling vertoont waardoor de stal om financiële redenen niet kan gedraaid worden; dat hetzelfde resultaat wordt bereikt door de ventilatielucht naar een kant af te leiden (zo ver mogelijk van de buur weg)'

niet kan in aanmerking genomen worden voor de aanvullingen

en wordt weerlegd door bovenvermelde overweging;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de aanvrager, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningcommissie als volgt kunnen geëvalueerd : de stal kan niet gedraaid of verplaatst worden omwille van de helling, dat de buur zijn domicilie daar niet heeft, dat er verder enkel 1 ha tabak en 50 runderen zijn, dat alles computergestuurd is in de stallen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde inrichting, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat het beroep derhalve ongegrond is";

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij bij wege van exceptie aanvoert :

"De verzoeker moet steeds belang hebben bij elke procedure die hij instelt bij de Raad van State.

De stukken van het administratief dossier doen blijken dat Dhr. Thierry VANDERBIEST (de zoon) geboren werd op 18 juli 1969 en derhalve meerderjarig is; de gezondheidstoestand van de zoon, gezien diens meerderjarigheid, is geen nadeel dat 'bestaat in hoofde van de verzoeker' en derhalve heeft verzoeker geen enkel belang bij de procedure die hij ingesteld heeft bij de Raad van State.

De omstandigheid dat de zoon nog bij verzoeker inwoont is ter zake zonder belang;

De onontvankelijkheid blijkt ook uit het tussenarrest van de Raad van State nr. 42.245 van 11 maart 1993 waarbij de vordering tot schorsing vanwege dhr. Thierry VANDERBIEST verworpen wordt";

Overwegende dat de tussenkomende partij in dezelfde zin stelt dat het beroep in werkelijkheid wordt ingesteld namens de zoon van de verzoeker; dat zij voorts beweert dat het belang van "milieukundige aard" moet zijn en niet subjectief mag zijn;

2.1.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat de verzoeker eigenaar is van het perceel palend aan het kwestieuze; dat hij bijgevolg over het vereiste belang beschikt bij de ingestelde vordering; dat niet blijkt dat het een onwettig belang zou betreffen, zodat de aard ervan voorts niet ter zake dienend is; dat evenmin blijkt dat de verzoeker de vordering heeft ingesteld namens zijn zoon; dat het arrest waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen geen uitspraak inhoudt over het belang van de verzoeker -en trouwens uitdrukkelijk vermeldt dat over de excepties van onontvankelijkheid geen uitspraak wordt gedaan- en de verwerping stoelt op het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de excepties worden verworpen;

2.2. Overwegende dat hetgeen de tussenkomende partij voor het overige onder de hoofding "onontvankelijkheid" aanvoert de grond van de zaak betreft;

3. Gegrondheid van het beroep

3.1.1. Overwegende dat de verzoeker in zijn tweede middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel in volgende bewoordingen :

"Bij de evaluatie van de belangen van verzoeker en zijn gezin heeft de bestreden beslissing zich zonder enig nader onderzoek uitsluitend gebaseerd op het gegeven van de 'wettelijke domicilie'.

Aldus is de bestendige deputatie bijzonder onzorgvuldig geweest bij de vaststelling en waardering van de feitelijke toestand welke tot de bestreden besluitvorming aanleiding gaf.

Van de overheid mag inderdaad verwacht worden dat zij zorgvuldig tewerk gaat om te komen tot haar voorstelling van de feiten (cfr. R.v.St, SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St, VAN CAUTER, nr. 21.094, 17 april 1981)";

Overwegende dat het derde middel is afgeleid uit de "onwettigheid t.a.v. de motieven", en als volgt wordt uitgewerkt :

"3.1. De bestreden beslissing van de bestendige deputatie is onwettig gemotiveerd waar zij stelt dat onvoldoende is aangetoond dat de beroeper onoverkomelijke hinder ondervindt van de vergunde inrichting, omdat 'noch de klager, noch de zoon aldaar gedomicilieerd is'.

Aldus stelt de bestreden beslissing dat verzoeker geen of minstens 'onvoldoende belang' laat blijken om zich te verzetten tegen de toekenning van de gevraagde vergunning.

Dit terwijl het feit of verzoeker en zijn gezin al dan niet wettelijk gedomicilieerd zijn op het adres naast de geplande exploitatie zonder enige invloed is op de hinder welke verzoeker en zijn gezin zouden dienen ondergaan van de vergunde inrichting.

Het staat immers onbetwistbaar vast dat verzoeker en zijn gezin wel degelijk hun dagelijkse en vaste verblijfplaats hebben op het adres te Wervik, Doornkapellestraat 29, zoals dit o.m. blijkt uit diverse attesten van officiële instanties, telefoonrekeningen, rekeningen inzake elektriciteitsverbruik, facturen inzake mazout voor verwarming van de woning, enz... (cfr. stukken).

Dat verzoeker en zijn gezin gedomicilieerd staan te Comines, Rue du Fort 6, is dan ook een totaal irrelevant en dus onwettig motief in het kader van de beoordeling van de graad van hinder welke verzoeker en zijn gezin zou ondergaan tengevolge van de vergunde inrichting.

Volledigheidshalve voegt verzoeker hieraan toe dat zijn wettelijke domicilie destijds van Wervik naar Comines werd verplaatst toen hij er een bestaand douaneagentschap van zijn ouders overnam.

Deze domicilieverandering vond plaats met het oog op de bestendiging van de bestaande toestand in de zaak (o.m. territoriaal bevoegde diensten inzake belastingen, BTW, enz...).

In elk geval is duidelijk dat het belang waarvan verzoeker getuigt niet staat of valt met het feit of hij zijn wettelijke domicilie al dan niet op het adres in kwestie heeft. Door hierover expliciet, minstens impliciet, anders te oordelen steunt de bestendige deputatie haar beslissing op feitelijk en juridisch onaanvaardbare motieven.

De belangen van verzoeker dienen beoordeeld vanuit de konkrete realiteit, niet vanuit de enige vaststelling dat verzoeker zijn wettelijke domicilie niet te Wervik heeft.

3.2. Waar de bestreden beslissing stelt dat de stal (om financiële redenen !!!) niet kan gedraaid of verplaatst worden omwille van de helling neemt de bestreden beslissing motieven aan die totaal vreemd zijn aan de milieuwetgeving waarop zij haar beslissing dient te steunen.

Dit temeer een belangrijke bekommernis van deze milieuwetgeving er precies in bestaat de druk van economische en financiële belangen op het milieu in te perken.

3.3. Het gunstige advies (t.a.v. het door verzoeker ingestelde hoger beroep bij de Bestendige Deputatie) van het bestuur Milieuvergunningen van de Administratie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting van het Departement van Leefmilieu en Infrastructuur werd door de Bestendige Deputatie niet gevolgd, zonder dat daarvoor enige wettige en gegronde reden werd opgegeven.

Hetzelfde geldt m.b.t. het gedeeltelijk gunstig advies t.a.v. het ingediende beroep van de Provinciale Milieuvergunningscommissie";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hier in haar memorie van antwoord op repliceert :

"a. Verzoeker stelt dat het afwijzen van het beroep en het niet in aanmerking nemen van een aantal adviezen zonder enig onderzoek gebeurd is en derhalve een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt.

Hier dient opgemerkt dat niet alle adviezen gelijkopen :

- het advies van de intergemeentelijke milieudienst van de WITAB (17/4/1992 - stuk 3) is gunstig t.o.v. de inrichting
- het advies van het Bestuur Milieuvergunningen is ongunstig t.o.v. het ingediende voorstel van inrichting, maar stelt ook dat mits een betere inplanting er wel gunstig advies zou kunnen gegeven worden (21/8/1992 - stuk 8)
- het Bestuur Ruimtelijke Ordening heeft geen advies uitgebracht binnen de in het Vlarem voorziene termijn en is derhalve stilzwijgend gunstig. Wel is het zo dat de geplande inrichting verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, gelet op de ligging in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied van het gewestplan Ieper-Poperinge (art. 11 en 15 van het KB van 28/12/1972, betreffende de inrichting

en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen)

- het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie stelt dat het beroep gegrond is wat betreft de gezondheidsaspecten maar ongegrond is wat betreft de inplanting (het terrein vertoont immers een aanzienlijke helling waardoor de stal niet kan gedraaid worden om financiële redenen) en hetzelfde resultaat kan bereikt worden door een bijkomende voorwaarde : de ventilatielucht dient naar één kant afgeleid - weg van de buur - (25/9/1992 - stuk 9).

Onmiddellijk dient vastgesteld dat de kwestieuze adviezen zeker niet gelijklopend zijn; bovendien zijn ze wettelijk niet bindend voor de Bestendige Deputatie. Deze heeft dan ook binnen het wettelijk kader een souvereine appreciatie.

Ondanks de korte termijn waarover de bevoegde Gedeputeerde-Verslaggever beschikte om verslag uit te brengen, werd door hem een onderzoek ter plaatse gedaan, wat zeker blijk geeft van voldoende zorgvuldigheid bij het behandelen van het dossier. Bij het plaatsbezoek waren de rolluiken van de woning van verzoeker dicht (verslag dd. 22/10/1992 - stuk 10). Ook uit de door de gemeente overgemaakte gegevens (23/10/1992 - stuk 11) blijkt dat noch verzoeker, noch zijn zoon bij de plaats van inrichting gedomicilieerd zijn.

Ook werd - en wordt evenmin in het verzoekschrift - niet bewezen dat de Doornkapellestraat 29 te Wervik voor de verzoeker en zijn zoon meer is dan hooguit een occasionele verblijfplaats.

Derhalve werd volgens de Bestendige Deputatie onvoldoende aangetoond dat beroeper onoverkomelijke hinder ondervindt van de vergunde inrichting. In diezelfde redenering heeft de Bestendige Deputatie dan ook geoordeeld dat het niet aangewezen is buitengewone investeringslasten aan de exploitant op te leggen.

Hieruit blijkt dat de adviezen en bevindingen welke pleiten voor de weigering van de vergunningsaanvraag voldoende worden weerlegd in de bestreden beslissing en er dus helemaal geen schending is van het zorgvuldigheidsbeginsel";

3.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij stelt :

"Aangezien i.t.t. hetgeen de heer VANDERBIEST tracht voor te houden, bij aandachtige lezing van de bestreden beslissing van de Bestendige Deputatie, blijkt dat deze beslissing niet enkel gebaseerd is op het feit dat de heer VANDERBIEST daar niet gedomicilieerd is, maar voortvloeit uit een onderzoek

ter plaatse, waarbij de Bestendige Deputatie uitdrukkelijk stelde :

'Overwegende dat uit het onderzoek is gebleken dat noch de klager, noch de zoon aldaar gedomicilieerd is;

Dat derhalve onvoldoende aangetoond is dat beroeper onoverkomelijk hinder ondervindt van de vergunde inrichting';

Dat duidelijk uit de stukken blijkt dat het hier niet alleen gaat om het gebrek aan inschrijving in het bevolkingsregister maar tevens beantwoordt aan de realiteit, waar blijkt dat 'bij het plaatsbezoek waren de rolluiken van de woning van verzoeker dicht'. (verslag dd. 22.10.92 - stuk 10)

Dat in die zin de beslissing van de Bestendige Deputatie wel degelijk wettig gemotiveerd is, terwijl de Raad van State enkel een objectieve wettigheidscontrole mag uitvoeren;

Aangezien de Bestendige Deputatie bovendien ook voldaan heeft aan haar motiveringsplicht waar zij de concrete redenen te kennen geeft die de genomen beslissing verantwoorden en aanduidt waarom bepaalde adviezen niet werden gevolgd;

Dat het immers niet vereist is dat andersluidende adviezen uitdrukkelijk worden besproken en weerlegd; (R.v.St., 31.737, 12.01.89, Arr. R.v.St., 1989) (R.v.St., 31.743, 10.01.89, Arr. R.v.St., 1989)

Dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwijst naar het onderzoek waaruit blijkt dat de heer VANDERBIEST, noch de zoon aldaar gedomicilieerd is, en naar de adviezen waaruit blijkt dat bij naleving van de opgelegde voorwaarden er alsdusdanig geen onaanvaardbare hinder ondervonden wordt;

Dat hoewel de Bestendige Deputatie zich taalkundig misschien wat ongelukkig heeft uitgedrukt in haar beslissing, uit het geheel van de motivering duidelijk blijkt dat de grondslag van haar beslissing alzo niet ligt in het 'loutere feit van domiciliëring';

Dat de Bestendige Deputatie dan ook wettig in feite en in rechte gemotiveerd heeft dat het beroep van de heer VANDERBIEST ongegrond is, en hierbij de grenzen van een redelijke appreciatie niet overschreden heeft";

3.1.4. Overwegende dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord nog repliceert :

"Verwerende partij wijst er in haar memorie terzake op dat zij zelfs terplaatse is komen zien en bij die gelegenheid vastgesteld heeft dat de rolluiken naar beneden waren bij verzoeker ...

Verwerende partij toont hiermee meteen zelf aan dat zij onzorgvuldig tewerk is gegaan door verregaande konklusies te trekken uit het feit dat de rolluiken, op de dag van haar toevallig eenmalig bezoek, naar beneden zouden geweest zijn.

Hoe dan ook, verzoekende partij heeft voldoende aangetoond dat hij zijn vaste verblijfplaats heeft te Wervik (cfr. rekeningen water, elektriciteit, telefoon, aankoop mazout), derwijze dat verwerende partij haar beslissing genomen heeft op grond van een verkeerde voorstelling van de feitelijke werkelijkheid.

In plaats van onaangekondigd ter plaatse te komen kijken of de rolluiken van de woning van verzoeker al dan niet naar beneden waren had een zorgvuldige feitenvinding er o.a. kunnen in bestaan dat bij verzoeker een aantal gegevens werden opgevraagd, zoals deze vermeld in het K.B. van 16/7/1992 tot bepaling van de hoofdverblijfplaats";

en,

"Anderzijds merkt verzoekende partij op dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord een aantal bijkomende motiveringen vermeldt (blijkens de termen van haar beslissing baseert zij zich uitsluitend op het element van de 'domicilie') om tot de bestreden beslissing te komen, welke nergens terug te vinden zijn in de termen van deze beslissing. Van onzorgvuldigheid gesproken ! Dit gaat uiteraard niet op. Verwerende partij bewijst hiermee hoogstens dat zij haar motiveringsplicht geschonden heeft. Wanneer de overheid welke de beslissing neemt haar motieven niet vermeldt in haar beslissing ontnemt zij zowel de Raad van State als de belanghebbende partijen elke controle op de wettigheid en/of gegrondheid van de motieven";

3.2.1. Overwegende dat de bestreden vergunning wezenlijk enkel steunt op de overweging :

"dat uit het onderzoek is gebleken dat noch de klager, noch de zoon aldaar gedomicilieerd is; dat derhalve onvoldoende aangetoond is dat beroeper onoverkomelijke hinder ondervindt van de vergunde inrichting";

3.2.2. Overwegende dat luidens artikel 24, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), herhaald in artikel 49, § 1, 4°, van het besluit van de Vlaamse

regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), elke natuurlijke persoon die ten gevolge van de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden, beroep kan instellen tegen elke beslissing over een milieuvergunningsaanvraag van het college van burgemeester en schepenen; dat deze bepalingen niet vereisen dat de bedoelde personen verblijven of wonen op het perceel gelegen in de omgeving van dat waarop de inrichting gevestigd zal worden; dat de eigenaar van een perceel die er ten tijde van het nemen van het besluit (nog) niet woont, er immers steeds later kan gaan wonen en alsdan daadwerkelijk aan de hinder worden blootgesteld; dat bijgevolg, ook al zou de verzoeker ten tijde van het bestreden besluit niet permanent of zelfs helemaal niet daadwerkelijk wonen op het naastliggend perceel waaromtrent niet wordt betwist dat hij er eigenaar van is, dan nog zijn bezwaren moesten worden onderzocht door de verwerende partij; dat het dus zelfs niet nodig is te onderzoeken of de verzoeker al dan niet daadwerkelijk het perceel naast dat van het kwestieuze bewoont; dat het bestreden besluit derhalve uit het door haar beweerde niet "aldaar" gedomicilieerd zijn van de verzoeker in rechte niet vermocht te besluiten dat "derhalve onvoldoende aangetoond is dat beroeper onoverkomelijke hinder ondervindt van de vergunde inrichting"; dat de middelen in die mate gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 29 oktober 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, waarbij het beroep door Herman VANDERBIEST aangetekend tegen het besluit van 17 juni 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Wervik, houdende toekenning aan Jacques BIRLOUET

van een milieuvergunning voor het uitbreiden van een rundveefokkerij met 19.500 mestkippen, 6.000 liter mazout en 5.000 liter petroleum, gelegen aan de Doornkapellestraat 31 te Wervik, ongegrond verklaard wordt en het besluit van het college van burgemeester en schepenen wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien februari 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.